

Maria Llopis Freixas

Visat núm. 17
(abril 2014)

Vaig néixer a Barcelona el 1962 i sóc llicenciada en filologia romànica (francès) per la Universitat de Barcelona (1985). He fet també estudis superiors d'italià i anglès.

Després d'haver treballat cinc anys a l'editorial Enciclopèdia Catalana en l'àmbit de la lexicografia (membre de redacció del diccionari bilingüe castellà-català/català-castellà) i quatre anys més en tasques de coordinació de serveis lingüístics al Comitè Organitzador Olímpic Barcelona'92, l'any 1992 inicio la meua trajectòria com a traductora autònoma i em centro, des d'un primer moment, en l'àmbit literari, tot i que no en descarto d'altres. Tradueixo de l'espanyol, el francès i l'italià cap al català.

De vegades em diuen que els traductors literaris som uns escriptors frustrats. És possible que així sigui, que ens pensem que no tenim prou creativitat per escriure la nostra pròpia obra i ens basem en l'obra d'altri per fer-ne la nostra versió. Però, per a mi, la creativitat també consisteix a abocar en la teua pròpia llengua unes paraules escrites en un idioma estranger, que necessiten que algú se les faci seves i sàpiga transformar-les en d'altres que siguin entenedores per al públic català. I no sols les paraules, sinó també les idees, les imatges, els sentiments... No és pas creativitat tot això?

Hi ha molts llibres dels quals costa desempallegar-te'n un cop els has acabat de traduir. Te'ls has fet tan teus que et sembla que fas una funció de segona mare, aquella mare que sap que el fill no és seu, però que pateix igualment per ell i que vol que tot li surti bé.